

ACC. N:R. M. 8309 : 1-50

Landskap: Småland

Upptecknat av:

H. J. Nilsson

Härad: Sewede

Adress:

Måningslunda

Socken: Wimmerby

Berättat av:

Herr Rosenblom

Uppteckningsår: 1949

Född år

Okänt

LUNDS UNIV.
FOLKMINNES-
ARKIV

Högt i Bussen på resa från Staden.
Jämförelser med förhållanden före
och nu.

Skriv endast på denna sida!

ACC. N:R. M. 8309 : 1

LUNDS UNIV.
FOLKMINNES-
ARKIV

Könt i Bussen på resa från stan

5. dag sitter jag på bussen som
som går ut på landet efter Stadsbesöket
jag sitter längst åter ut, för man ser
bäst där. Framför mig sitter två Morar
från landet och vid sina fötter ha de
tångkassen. De ha varit i handlat
och utbyta nu åsäckter. De ha klart
för sig att det är dyrt i stan. —
ja så å andra tier nu än då
då va förr då vi köpte kaffe för en å
femtio å fick riktigt herrskapskaffe.
Då fanns för nitli ore också, å då
va bra då nå. — ja, å nu sa en
betala dubbelt, å ändå ja en lägga
på tri matskeder, om då sa bli
smakligt. Na kan då bero på?

ACC. N:R. M. 8309: 2.

LUNDS UNIV.
FOLKMINNES-
ARKIV

¶ För nästen försökte jag en gång må
tri å fämtis, men då va inte ett
dugg bättre då. — Nå då å så möcke
som en inte förstår. Ingenting å
som fönt, å gubben när han säger,
att allting å så tethasslat, så ingen
vet hur då å. — Di sty å de regerar.
å di lovar och håller tal. Då ska bli
bättre å bättre, säger di, men inte
ja vi då bättre på samme ändå, inte,
Nå dyrare å dyrare blir då. ¶ så
tycker en, att då då å så dyrt allting så
skulle väl någon bli rik, men då å
en jämnare vatt en kommer — ja,
men då å väl så, att folk lever upp
mer pengar nu än förr. — Har di bara
så di kan så ska di gå på Biografer
å Teater, å så ska då va Köpekläder

ACC. N:R. M. 8309:3.

LUNDS UNIV.
FOLKMINNES-
ARKIV

å blankstämmandestämman. ja brukar säga då
att om de hadde spånkonvar må två kronor
sköpanes, så skulle de göra å må mera
än di kunne bära hem från myntverket.
Inte fick en ann ha smörin å silkes=
strumpor å kambinässor å allt va då
heter. Oå va de ha hemmasyddade ull=
strumpor, å linstycke, å då gick
då må. i en ble allt gifter ändå,
bara en hadde e snygg söndagsklämning
å sag lite skapliar ut. — ja sanna tri
då å så sant; å inte fick en begära
att pojkestackara skulle bjä på alltings
hället, men nej va en allt gla åt en
en kararnallstrutt. — Ino på om jag fick
då en gång, å så minns ja att Emil hadde
förkortat bökon jämt. Oå va halvdags=
bökon, å dom hadde han hatt så

ACC. N:R. M. 8309:4.

LUNDS UNIV.
FOLKMINNES-
ARKIV

länge så han hadde vært en dom,
men som tænkte på sånt då. då va
inte böksma som en så på. då va
då att en ville ha en fjätter Karl,
som va smäll, ä som kunde arbeta.
ä då feck ja, ä vi har klarat oss bra.
Men så ungarna de sa ha allting ser-
verat, ä då ä inte bra ändå, många
gångar, dragspel för en Thäti ä fjätti
kroner, ä krostymer för sjutti ättio ä
skon för tolv, eller fjantar. Så nej
han en begripa vart pengarna har
vägen. — ä om löndagskvällen går då
ä femma, om en har ett par stycken
Men tien ä lajd så, ä då tycker dom
som står att då ä som då sa va.
Så ä förlingar ä då ä utflykter ä
utlagor, så inte blir då nära Sparrbanks-
böcker inte

ACC. N.R. M. 8309:5

LUNDS UNIV.
FOLKMINNES-
ARKIV

Men en ja dra säj fram. — ja en får
säj, men den gamla tien va allt bäst
i alla fall, för då va en nåjd med
det som då va, ä då va fem kronor
pengar, fast då va ett snöij att ja
femman då — ja ä då gick en
te stans, ä nu kosta då femti öre
bort ä femti öre hem — ja ä så va
inte fallt så smäljta då. — ja då ja!
Nu kostar det att bli fet, ä sen kostar
då te ä nå fetman. — ja tala inte
om det — då ä obegripliga förändringar
i all ting.